

War and Peace on Sukkos

קִי יִצְפְּנֵנִי / בְּסֹכֶה בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסֹתֵר אֶהְלֹךְ בְּצֹר יְרוּמֶמְנִי (תהילים כז, ה)

He will shelter me in His pavilion on an evil day, grant me the protection of His tent, raise me high upon a rock. (Psalms 27:5)

1. Nechemia 8

13 And on the second day, the heads of the fathers' houses of all the people, the priests, and the Levites, gathered to Ezra the scholar, and to understand the words of the Torah.

עֹבְדֵי הַשֵּׁנִי נֶאֱסְפוּ רֵאשֵׁי הָאָבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֶל־עֶזְרָא הַסֹּפֵר וְלְהַשְׁכִּיל אֶל־דְּבַר הַתּוֹרָה:

14 And they found written in the Torah that the Lord had commanded by the hand of Moses that the Children of Israel dwell in booths on the festival in the seventh month.

יְדוּמִצְאוּ פְתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּסֹכֹת בַּחֹג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

15 And that they should announce and proclaim in all their cities and in Jerusalem, saying, "Go out to the mountain and bring olive leaves and leaves of oil trees, myrtle leaves, date palm leaves, and leaves of plaited trees, to make booths, as it is written."

טוֹוֹאֲשֶׁר יִשְׁמִיעוּ וְיַעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר צֵאוּ הָרָר וְהַבִּיאוּ עֲלֵי־זֵיתִים וְעֲלֵי־עֵץ שִׁמֹן וְעֲלֵי הַדָּס וְעֲלֵי תְּמָרִים וְעֲלֵי עֵץ עֵבֶת לַעֲשׂת סֹכֹת כַּכְּתוּב:

16 And the people went forth and brought [them] and made booths for themselves, each one on his roof and in their courts and in the courts of the House of God, and in the square of the Water Gate, and in the square of the Gate of Ephraim.

טז וַיֵּצְאוּ הָעָם וַיְבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֹכֹת אִישׁ עַל־גַּגּוֹ וּבְחִצְרוֹתֵיהֶם וּבְחִצְרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים וּבְרֹחוֹב שַׁעַר הַמַּיִם וּבְרֹחוֹב שַׁעַר אֶפְרַיִם:

17 And all the congregation of the returnees from the captivity made booths and dwelt in the booths, for they had not done so from the days of Jeshua the son of Nun until that day, and there was exceedingly great joy.

יז וַיַּעֲשׂוּ כָל־הַקְּהָל הַשְּׁבוּיִם מִדְּהַשְּׁבִי סֹכֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּסֹכֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ בְּדָנֹון כִּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד:

18 And he read in the scroll of the Law of God day by day from the first day until the last day, and they made the festival seven days, and on the eighth day an assembly according to the ordinance.

יְחִיִּקְרָא בְסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם אַ בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הָאַחֲרֹן וַיַּעֲשׂוּהָג שִׁבְעַת יָמִים וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרַת כַּמִּשְׁפָּט:

2. **Succah 36b-37a** – סוכה לו:–לו.

בסוכות תשבו - סוכה של כל דבר, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר אין סוכה נוהגת אלא בארבעה מינים שבלולב. והדין נותן: ומה לולב שאין נוהג בלילות כבימים - אינו נוהג אלא בארבעת מינים, סוכה שנוהגת בלילות כבימים - אינו דין שלא תהא אלא בארבעת מינים? - אמרו לו: כל דין שאתה דן תחלתו להחמיר וסופו להקל - אינו דין, לא מצא ארבעת מינים - היא יושב ובטל, והתורה אמרה, בסוכות תשבו שבעת ימים - סוכה של כל דבר. וכן בעזרא אומר אצאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת [לעשות] סכות ככתוב. ורבי יהודה סבר: הני - לדפנות, עלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות - לסכך.

“You shall reside in sukkot for seven days” - a sukka of any material. This is the opinion of Rabbi Meir. Rabbi Yehuda says: The mitzva of sukka is practiced only with the four species of the lulav. And this can be deduced logically: Just as the mitzva of lulav, which is not practiced at night as it is during the day, is practiced only with the four species, with regard to the mitzva of sukka, which is practiced at night as it is during the day, is it not right that its roofing should be only from the four species? The Rabbis said to him: That is not an a valid inference, as any a fortiori inference that you infer initially to be stringent, but ultimately it is to be lenient, is not a legitimate a fortiori inference. [According to your reasoning], if one did not find any of the four species to roof his sukka, he will sit idly and fail to fulfill the mitzva of sukka; and the Torah states: “You shall reside in sukkot for seven days” (Leviticus 23:42) Likewise, in the book of Ezra it says: “Go forth unto the mount, and fetch olive branches, and pine branches, and myrtle branches, and palm branches, and branches of a dense-leaved tree, to make sukkot, as it is written.” And Rabbi Yehuda holds: These olive branches and pine branches mentioned in the verse were for the walls of the sukka. Myrtle branches, palm branches, and *etz avot*, were for the roofing.

3. Leviticus 23

39 But on the fifteenth day of the seventh month, when you gather in the produce of the land, you shall celebrate the festival of the Lord for a seven day period; the first day shall be a rest day, and the eighth day shall be a rest day.

לִטְאֹךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפֹּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲגֹגוּ אֶת־חַג יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתוֹן וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן:

40 And you shall take for yourselves on the first day, the fruit of the hadar tree, date palm fronds, a branch of a braided tree, and willows of the brook, and you shall rejoice before the Lord your God for a seven day period.

מִוִּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ־עֵבֶת וְעַרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:

41 And you shall celebrate it as a festival to the Lord for seven days in the year. [It is] an eternal statute throughout your generations [that] you celebrate it in the seventh month.

מֵאוֹחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַּחֲגֹגוּ אֹתוֹ:

42 For a seven day period you shall live in booths. Every resident among the Israelites shall live in booths,

מִבְּסֻכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֻכֹּת:

43 in order that your [ensuing] generations should know that I had the children of Israel live in booths when I took them out of the land of Egypt. I am the Lord, your God.

מִגְלִמְעוֹ יִדְעוּ דִרְתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

4. Tanchuma Emor 22

וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. וְכִי רִאשׁוֹן הוּא, וְהֵלֵא יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר הוּא, וְאֵת אֲמַרְתָּ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. אֲלֵא רִאשׁוֹן הוּא לְחֶשְׁבוֹן עֲוֹנוֹת...

“And you shall take for yourself on the first day.” Is it really the first day? It’s the fifteenth day [of Tishrei]! Rather, it is the first day for the accounting of sins...

5. Beis Yosef Orach Chaim 581 - בית יוסף אורח חיים סימן תקפא

איכא למידק מנא ליה למדרש הכי אימא ראשון של חג קאמר ומצאתי כתוב בשם רבינו הגדול מהר"ר יצחק די ליאון ז"ל שהטעם מפני שבאותה פרשה הביא שלשה עניינים סוכה וחגיגה ולולב וגזר הכתוב בסוכה שתהיה בחמשה עשר וגם חגיגה ואם כן בלולב היה לו לכתוב כן שדרך הכתוב להזכיר עשיית הקרבנות או עשיית המצות הזמניות למנין החדש ולכן הוקשה להם

One can ask why the midrash didn't just answer that [the verse] refers to the “first day” of the holiday? I found written in the name of the great Rabbi Yitzchak de Leon that this section of the Torah contains three elements: Sukkah, Chagigah, and Lulav. The Torah ascribed “the fifteenth” to Sukkah and Chagigah, so the same literary structure should have been employed, as is common practice when discussing sacrifices or time-bound mitzvos. This was what bothered the midrash.

6. פרי עץ חיים שער הלולב פרק ג – Pri Etz Chaim: Lulav 3

טוב לברך תחלה קודם התפלה, בהיותך בביתך בסוכה עצמה

It is ideal to make a bracha on the Lulav before davening at home in one's Succah.

7. סוכה כז: – Sukkah 27b

תניא, רבי אליעזר אומר: כשם שאין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חברו, דכתיב ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים - משלכם, כך אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו, דכתיב חג הסוכת תעשה לך שבעת ימים - משלך. וחכמים אומרים: אף על פי שאמרו אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חברו, אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו, דכתיב כל האזרח בישראל ישבו בסכת - מלמד שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת.

It was taught in a braisa: Rabbi Eliezer said that just like cannot fulfill one's obligation on the first day with someone else's lulav, as it says “You shall take for yourself...” so too, one cannot fulfill one's obligation with someone else's sukkah as it says “A holiday of sukkas shall you make for yourself for seven days” – from your own. The Sages says that even though one cannot fulfill one's obligation on the first day with someone else's lulav, they can fulfill their obligation with a friend's sukkah, as it says “All citizens of Israel shall dwell in sukkas [written incomplete]” – teaching that the entire Jewish people are able to dwell in one sukkah.

8. ויקרא רבה ל יב – Vayikra Rabbah 30:12

פרי עץ הדר, אלו ישראל, מה אתרוג זה יש בו טעם ויש בו ריח, כך ישראל יש בהם בני אדם שיש בהם תורה ויש בהם מעשים טובים. כפת תמרים, אלו ישראל, מה התמרה הזו יש בו טעם ואין בו ריח, כך הם ישראל יש בהם שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים. וענף עץ עבת, אלו ישראל, מה הדס יש בו ריח ואין בו טעם, כך ישראל יש בהם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה. וערבי נחל, אלו ישראל, מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח, כך הם ישראל יש בהם בני אדם שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים, ומה הקדוש ברוך הוא עושה להם, לאבדן אי אפשר, אלא אמר הקדוש ברוך הוא יקשרו כלם אגדה אחת והו מכפרין אלו על אלו

Esrog – Jews who Torah and mitzvos. Lulav – Jews who have Torah but no mitzvos. Hadassim – Jews who have mitzvos but no Torah. Aravos – Jews who have neither. **What does Hashem do with them? Destroy them – impossible! Rather Hashem says, they shall all join into one group and atone for one another.**

9. משנה תורה הלכות לולב פרק ז – Rambam Laws of Lulav Chapter 7

ארבעה מינין אלו מצנה אחת הן ומעכבין זה את זה וכלן נקראים מצנת לול... מצנה מן המבחר לאגד לולב ונהדס וערבה ולעשות שלשמן אגדה אחת... ואם לא אגדו ונטלו אהד אהד יצא והוא שיהיו ארבעתן מצויין אצלו. אכל אם לא הנה לו אלא מין אהד או שחסר מין אהד לא יטל עד שימצא השאר:

These four species are a single mitzvah called lulav and require each other... Ideally, one should bind the three together... but if not one can fulfill the mitzvah as long as the four species are nearby. But if not then, one should wait until they are all available.

10.: סוכה מה: - Sukkah 45b

ועוצרת רוחות וטללים רעים. ואמר רבא: וכן בלולב. אמר ר' אבהו אמר ר' אליעזר כל המקיים לולב באגודו... מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח והקריב קרבן

Rava said, that the Lulav also stops harmful rain and dew. Rabbi Avahu said in the name of Rabbi Eliezer: Anyone who fulfills the mitzvah of lulav bound together... is considered by the Torah to have built an altar and offered sacrifices

11. סוכה לה. - Sukkah 38a

רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומייתי ליה, אמר: דין גירא בעיניה דסטנא. ולא מלתא היא, משום דאתי לאיגרווי ביה.

Rav Acha bar Yaakov would wave [the lulav] to and fro, saying, this is an arrow in the eye of Satan. But this is not proper since it could goad [Satan] to incite one to sin.

12. לקוטי הלכות או"ח ר"ה – Likkutei Halachos: Orach Chaim Rosh Hashanah

ועל-ידי הלולב, שהוא בחינת וא"ו, מקשרים אותן לבחינת נקדה העליונה שהוא בחינת ספת שלם אימא דמסככא על בנין. ועל-ידי זה מקימין ומרימין כל הקדשות לשרשם ומקימין ספת דוד הנופלת, ואז נשלם בחינת אדם לשבת על הכסא ואזי ישראל נותנין הדין והמשפט על כל האמות

Through the lulav, similar to the letter “vav” one binds [those people and objects removed from holiness] to their transcendant source which is the Sukkah of Peace which acts like a mother who protects her children. And through this we elevate all holiness to their source and rebuild the fallen Sukkah of David. Thus humanity is perfected to sit the Divine Throne and the Jews will be in a position to judge the nations of the world.